

Scenă din „Romulus cel Mare”
de Dürrenmatt în interpretarea
Teatrului Popular din Subotîța.

Teatrul Popular din Subotîța

ROMULUS CEL MARE de Dürrenmatt

Am urmărit, cu justificat interes, spectacolele secției maghiare a Teatrului Popular din Subotîța — R.S.F. Iugoslavia — colectiv ce menține o strînsă legătură cu Teatrul de Stat din Tîrgu Mureș.

La baza acestui colectiv stă o echipă de amatori care, după o merituosă activitate soldată cu apreciate spectacole, s-a transformat, încă acum douăzeci și șase de ani, într-o trupă profesionistă.

Eclectic, repertoriul teatrului e alcătuit din comedii muzicale, operete, piese ale unor autori locali, ca și lucrări prestigioase aparținînd lui Brecht, Beckett, Dürrenmatt.

Cu *Romulus cel Mare* de Dürrenmatt, creatorii spectacolului din Subotîța au demonstrat străduința lor de a-și cunoaște și exersa propriile virtuți creatoare, abordînd o partitură mai dificilă. Au conceput în acest scop un cadru scenografic fix, amintind de tendințele constructivistice, cu destul de generoase

spații de joc. (Decorația: Pal Petrik). Din păcate, costumele (Agnes Gyarmathy) au fost lipsite de unitate stilistică și uneori dispuse spre stridente coloristice potrivite mai degrabă somptuoșității de operetă.

Omogenitatea a fost însă clar reclamată — pe planul interpretării — de regie (Mihály Virag). Dintre interpreți a reținut atenția Laszlo Pataki (în rolul Romulus), prin simplitatea mijloacelor de expresie, prin umorul sincer, aproape naiv, prin economia gesturilor și claritatea rostirii. Și-au mai adus o merituosă contribuție interpretativă cuplul comic Istvan Szabo și Gusztav Czeke (Achille și Pyram), Sandor Solomon (Aemilian), Matyas Pósthly (Odoaceru). În apariții utile și corecte: Margit Karna, Iren Bada, Ferenc Arok, Peter Szel, Lajos P. Santa, Sandor Medve, Zoltan Godamnyi, Karoly Remete.

Mihai Crișan